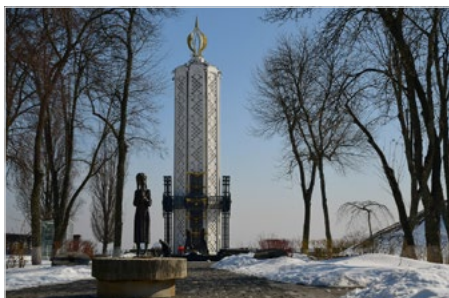

Výlet do Kyjeva a Černobylu

Památník hladomorů

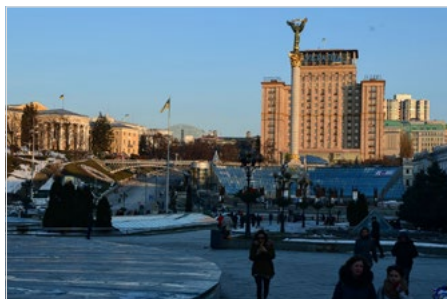
Kyjevskopečerská lávra

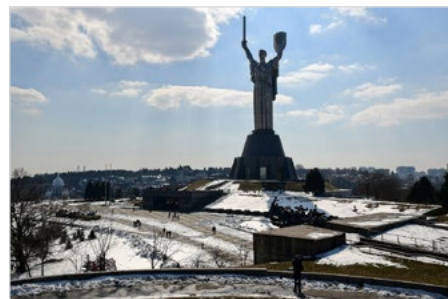
Radar Duga

Černobyl - 4. reaktor

Majdan

Matka Vlast

Nabídka levných letenek do Kyjeva mě navnadila a letos v březnu jsem se vydal do tohoto starobylého slovanského města ležícího na Dněpru. Když už je člověk v Kyjevě, pak si vyloženě říká o návštěvu neslavně proslulý Černobyl. Ale pěkně popořádku.

Cestování mě vždy nutí nastudovat si dopředu aktuální realie i stručnou historii navštěvovaného místa a výlet pak pro mě bývá hlubší a zajímavější. Ubytování jsem zvolil stylově v hotelu Київ necelý kilometr od Majdanu, což je kyjevské centrální náměstí (jako Václavák v Praze). Koncem roku 2013 se zde odehrávaly občanské protesty Euromaidan proti vládě, která odmítla asociční dohody s EU. Řetězec následných událostí přes zabrání Krymu Ruskem a snahou o odtržení východních oblastí nemá konce dodnes. Hmatatelným odkazem jsou stovky fotografií obětí nepokojů, které lemují východní část Majdanu.

Navštívil jsem krásné kyjevské kostely, kyjevskopečerskou lávru - rozsáhlý klášter, muzeum miniatur, kdy jsem si oprášil vzpomínku na legendární film "Jáchyme, hoď ho do stroje" a japonského miniaturistu Uko Ješitu, stometrovou sochu Matku Vlast, památník ukrajinských hladomorů... Hladomorů na Ukrajině jsou vůbec samotnou kapitolou. Při tom největším z nich v letech 1932-33 zemřely 3 miliony lidí a příčinou byla Stalinova politika násilné kolektivizace. To byl jeden z důvodů,

proč část Ukrajinců považovala Hitlera v roce 1941 při obsazování země za osvoboditele. Dopravu zajišťují jako všude v postsovětských zemích maršrutky a metro, které je stejné jako v Praze (žeton na jednu jízdu stojí 5 Kč).

Při hledání hospody mě zaujalo, že v samotném centru není problém slušnou knajpu najít, ale kousek dál od centra je problém zalít hrdlo i v totálním pajzlu. Prostě místní mají hodně hluboko do kapsy a návštěva restauračního zařízení není pro každého běžnou záležitostí. To se odráží v množství hospod. Další postřeh - kvalitní hospody jsou z velké části gruzínské, takže jsem si pochutnal na khachapuri a chinkali. Pivo vesměs příšerné, čepované čochtany s pěnou, co vydrží první dva loky, bez řízu, zkrátka český pivní standard je někde úplně jinde. Vodka naopak kvalitní. Vše samozřejmě pro nás velice levné. Večeře v dobré restauraci na Majdanu s pivem zhruba 100-120 Kč. V létě musí být parádní relax na pláži u Dněpru, kde jsou v sezóně kiosky s občerstvením. Na konci března zde nejsou ani kiosky, ani krásné Ukrajinky v bikinách, ale já jsem se přesto v ledové řece vykoupal.

Průměrný plat na Ukrajině je 4000-5000 Kč, ceny jsou nižší než u nás, ale pětikrát nižší rozhodně ne. V přepočtu na paritu kupní síly (zohlednění cenové hladiny) vychází průměrná mzda v ČR na 1900 \$ a na Ukrajině 900 \$. Važme si toho, kde žijeme a jak si žijeme. I když se

nám chce kolikrát nadávat na poměry, pořád se máme velice dobře.

Přímo z centra Kyjeva je možnost jet na výlet do Černobylu - místo jaderné havárie místní elektrárny v dubnu 1986 vzdálené 130 km severně od hlavního ukrajinského města. Kolem elektrárny je třiceti kilometrův zóna, do které je vstup pouze na povolení. V současné době žije v zóně pár desítek lidí, kteří se sem vrátili domů, i když to úřady nedoporučují, ale tolerují. Vedle nich se tu po týdnu střídají pracovníci, kteří mají na starosti správu zóny a hlavně zakonzervovaného reaktoru čtvrtého bloku jaderné elektrárny, který havaroval před 32 lety. V zóně jsou místa, kde je zvýšená radiokativita a dosimetr sem tam zběsile pípá. Zvláštní atmosféru mají vesničky, které musely být opuštěny svými obyvateli ze dne na den tři dny po havárii, především pak město Pripjať, kde v době výbuchu bydlelo 50 tisíc obyvatel. Okolí reaktoru je místem čilého pracovního ruchu, údržbu sarkofágu zajišťují lidé z celého světa (hlavně Kanadané, Francouzi a Ukrajinci). Po výbuchu čtvrtého bloku ještě 14 let (do roku 2000) fungovaly první tři bloky elektrárny, pátý a šestý, který byl v roce 1986 těsně před dokončením, již do provozu spuštěn nebyl. Pár kilometrů od Černobylu je ještě jedna zajímavost - kilometr dlouhý a 150 metrů vysoký radar Duga, který byl napájen právě elektrickou energií z Černobylu a měl být v době studené války "okem" na Západ. Dle průvodkyně byl tento radar schopný během dvou hodin od odstartování nepřátelské imperialistické raketové střely vypočítat přesné místo dopadu. Problém byl v tom, že střela by doletěla na svůj cíl za 20 minut.

Ukrajina je každopádně krásná země. Návštěva Kyjeva stojí za to, Černobyl je místo k zamýšlení a historie ukrajinského národa raději snad neopakovatelná. Fotky na www.zdenda.net

Belda Jára, 6 let

Sourková Maruška, 6 let